

Bloudíváš zahradou
v okovech lží spoután tmou,
tvůj nářek tone v mlčení.
Pohrdáš marností,
necítíš pocit lítosti,
chceš žít ve světě bezmocných?

Hledáš právo procitnout,
zlou sílu mocných překlenout,
iluze v bahně zmítaná,
hadí zloba plazí se v nás.

Rozlom všechna pouta,
okovy starých lží,
nikdo nerozpoutá
řetězec dávných proroctví.
Kdesi za obzorem,
za hradbou z oblaků
bijí zvony pravdy,
lákají do světa zázraků.

Bloudíváš zahradou
v okovech lží spoután tmou,
tvůj nářek tone v hlubinách.
Vyprosti mysl z pout,
rozbíjej skály, nech ji plout,
neskrývej v nitru své pravé já.

Odpoutej duši od země,
rozlišuj čisté od sémě,
projdi branou silnějších,
vždyť pravda přece není hřích.